Hitler herrijst

Hitleriaanse beschouwingen als verzet tegen tirannie

David Myatt

Index

Het Arische kastensysteem **2**

De beschaafde werkelijkheid van het nationaalsocialisme **4**

Zionistische controle **7**

De plicht van Arische vrouwen **9**

Intolerantie! **11**

De nationaalsocialistische juridische normen **13**

Nationaalsocialistische begrip van rechtvaardigheid **14**

Arische gebruiken **15**

Moderne misdaad – een nationaalsocialistisch perspectief **17**

nationaalsocialistische
NaSoBi
bibliotheek

Nederlandse vertaling van "Hitler Rising, Hitlerian Essays in Defiance of Tyranny"

Het Arische kastensysteem

In oude Arische samenlevingen – gemeenschappen gebouwd op Arische gebruiken en een Arisch ethos – werd instinctief erkend dat er drie natuurlijke kasten of typen mensen zijn. Deze fundamentele verdeling van persoonlijkheidstypen vormde vaak de basis van hun sociale structuur. De drie natuurlijke Arische typen werden traditioneel aangeduid als krijgers, ambachtslieden en priesters/priestessen. Onder ambachtslieden vielen bijvoorbeeld ook boeren en anderen die bedreven waren in wat men "de verzorging van het land" noemde. Het religieuze type, de priesters en priesteressen, hield zich voornamelijk bezig met kennis, wijsheid en genezing.

Deze kastenstructuur weerspiegelde een organisch begrip van de samenleving: elk type had een specifieke rol die niet alleen werd gerespecteerd, maar ook als essentieel werd beschouwd voor het functioneren van het geheel. De verschillende werkzaamheden en plichten binnen deze kasten droegen bij aan een gezond, harmonieus evenwicht, waarin de talenten van individuen werden benut en beloond.

Een meer bewuste en eigentijdse omschrijving van twee van deze typen zijn de Volksarbeider en de Apolloniaan.

- **Volksarbeiders** zijn zij wiens voornaamste motivatie en talent ligt in productief werk dat direct ten goede komt aan het volk. Dit omvat boeren, moeders en anderen die bijdragen aan de basis van een gezonde samenleving. Volksarbeiders zijn in veel opzichten de steunpilaren van een natuurlijke en rechtvaardige samenleving.

- **Apollonianen** zijn zij wiens talenten gericht zijn op het begrijpen, ontdekken en benutten van de geordende structuur van het universum. Dit omvat wetenschappers, ingenieurs, leraren en genezers. De naam verwijst naar Apollo, de Griekse god van rede, kennis en genezing.

De drie fundamentele kasten van Arische samenlevingen – krijgers, Volksarbeiders en Apollonianen – weerspiegelen de natuurlijke typen van Arische mensen. Wanneer een individu werk of plichten uitvoert die passen bij zijn of haar natuurlijke aanleg, draagt dit bij aan persoonlijke gezondheid en geluk. Door hun aangeboren talenten te benutten en te ontwikkelen, dragen individuen niet alleen bij aan hun eigen welzijn, maar ook aan de groei van hun cultuur en het voortbestaan van hun ras.

Het ultieme doel van elk individu is bij te dragen aan de ontwikkeling van zowel zichzelf als hun volk. Dit betekent niet alleen persoonlijke groei, maar ook actieve deelname aan de evolutie van het ras en de cultuur. Door werk of plichten uit te voeren die passen bij hun natuurlijke karakter, vervullen individuen het ware doel van hun leven en helpen zij bij het opbouwen van een evolutionaire samenleving.

Een dergelijke samenleving – een waar cultuur floreert, beschavingswaarden hoog worden gehouden en vooruitgang wordt geboekt – moet gebaseerd zijn op de erkenning en ondersteuning van de drie fundamentele typen. Het respecteren en waarderen van het ethos van elk type is

essentieel. Dit zou niet alleen de basis moeten vormen van onderwijs en opleiding, maar ook de richting moeten bepalen waarin individuen hun talenten ontwikkelen.

In een dergelijke samenleving begint de vorming van individuen met een brede, gedeelde basis van kennis en vaardigheden. Kinderen leren de principes en waarden van alle kasten kennen, zodat zij inzicht krijgen in hun eigen talenten en interesses. Dit betekent dat er opleidingen zijn in militaire discipline en avontuur voor toekomstige krijgers, in wetenschap en cultuur voor Apollonianen, en in praktische vaardigheden voor Volksarbeiders. Het doel is niet alleen technische vaardigheid, maar ook het kweken van een nobel karakter en een diepe verbondenheid met de eigen cultuur.

Na deze brede basis kunnen individuen kiezen voor verdere specialisatie. Dit gebeurt via gilden, verenigingen en instellingen die hen helpen hun talenten verder te ontwikkelen en hen voorbereiden op werk dat zowel zinvol als productief is. Deze organisaties handhaven hoge normen en waarborgen dat elk individu op zijn of haar plek floreert.

Twee essentiële principes

1. **Natuurlijke Ontwikkeling van Talent**
   De kastenstructuur is erop gericht de natuurlijke talenten van individuen te koesteren en te ontwikkelen, zodat zij op hun best kunnen bijdragen aan het volk. Individuen hebben het recht om een geïnformeerde keuze te maken over welke kaste het beste bij hen past en krijgen de middelen om zich hierin te ontwikkelen, mits zij aan de normen voldoen. Er bestaat bovendien ruimte voor verandering: wie aanleg of interesse toont, kan overstappen naar een andere kaste en zich daar verder ontwikkelen.

2. **Het Belang van Doelgericht Werk**
   Mensen zijn pas echt gelukkig en gezond wanneer zij een doel in hun leven hebben. Voor de meesten betekent dit werk dat hun natuurlijke talenten benut en hen in staat stelt deze volledig te ontwikkelen. Dit werk dient zowel het individu als de gemeenschap en draagt bij aan een sterk en harmonieus geheel.

Een samenleving die deze principes omarmt, biedt niet alleen een raamwerk voor persoonlijke groei, maar creëert ook een harmonieuze gemeenschap waar ieder individu zijn rol speelt. Door de natuurlijke talenten van mensen te respecteren en te benutten, kan een evoluerend Reich ontstaan dat niet alleen de beschaving behoudt, maar deze ook verheft. Dit is de kern van een werkelijk evolutionaire samenleving.

De beschaafde werkelijkheid van het nationaalsocialisme

De eenvoudige waarheid over het nationaalsocialisme, die zijn vijanden al meer dan zeventig jaar proberen te verbergen, is dat nationaalsocialisten strijden om hun volk te bevrijden van de tirannieke, anti-Arische samenlevingen die in Arische landen zijn opgelegd. Nationaalsocialisten vechten voor vrijheid en gerechtigheid voor Ariërs, en streven naar een thuisland – of thuislanden – waar zij onder hun eigen soort kunnen leven, in harmonie met hun unieke tradities en gebruiken.

Deze Arische tradities en gebruiken zijn echter systematisch van hen afgenomen. Ze zijn verboden, illegaal verklaard en vervangen door een tirannieke samenleving die meestal langzaam en heimelijk werd ingevoerd, met behulp van bedrog, misleiding en manipulatie. Een voorbeeld hiervan is de Arische gewoonte – een fundamenteel recht – waarbij individuen vrij waren om wapens te dragen ter zelfverdediging. Traditioneel werd het als rechtvaardig gezien dat iemand zich met een wapen verdedigde tegen een aanvaller, zelfs als dit leidde tot verwonding of de dood van die aanvaller. Dit alles kon gebeuren zonder angst voor arrestatie door een repressieve politie of vervolging voor het plegen van een 'misdrijf'.

De meeste mensen zijn zich nauwelijks bewust van de tirannie die hen is opgelegd. Dit komt doordat de machthebbers hun uiterste best doen om de meerderheid materieel redelijk welvarend en tevreden te houden. Door comfortabele levensomstandigheden te bieden, proberen zij de massa te pacificeren. Tegelijkertijd hebben zij een in essentie materialistisch systeem gecreëerd, gericht op het accepteren van materialistische waarden. Mensen worden aangespoord te geloven dat het leven draait om 'vooruitgang' en het vergaren van bezittingen. Deze manipulatie heeft diepe wortels. De natuurlijke wens van mensen om een betere, veiligere toekomst voor hun kinderen te waarborgen, is misbruikt en subtiel verdrongen. Het resultaat is een samenleving waarin de meerderheid gebonden is aan een bestaan als 'salarisslaven'. Mensen zijn veroordeeld tot levenslang werk dat ze niet waarderen, enkel om in basisbehoeften te voorzien zoals huisvesting en een comfortabel bestaan voor hun gezin.In deze grotendeels gepacificeerde en materialistische wereld zijn de essentie en betekenis van het leven verloren gegaan. Waarden die ooit als fundamenteel en waardevol werden beschouwd, zijn verduisterd of volledig verdwenen. Voor de meerderheid van de mensen zijn apathie en salarisslavernij de norm geworden. De vraag wat écht belangrijk is in het leven, is vervangen door de dwang om te overleven in een systeem dat enkel dient om de status quo te handhaven.

De huidige staat van apathie en 'salarisslavernij' is geen toevalligheid, maar het doelbewuste resultaat van beleid dat al decennialang wordt uitgevoerd. Regeringen, zowel 'links' als 'rechts', hebben sociale wetten ingevoerd en afgedwongen die gericht waren op het creëren van een specifieke samenleving. Deze wetten en beleidsmaatregelen hebben de maatschappij 'sociaal geëngineerd', met als doel het gedrag, de overtuigingen en houdingen van mensen te veranderen. Vaak gebeurde dit onder dreiging van geldboetes of gevangenisstraf. Tegelijkertijd is oppositie tegen deze geconstrueerde samenleving effectief illegaal gemaakt door aanvullende wetgeving. Mensen die zich verzetten tegen deze samenleving – zelfs degenen die enkel kritiek uitten – werden gearresteerd en gevangengezet. Dit lot trof niet alleen hen die openlijk actie voerden, maar ook degenen die schriftelijk kritiek leverden.

Ondertussen wordt een schijn van democratie in stand gehouden, waardoor mensen geloven dat ze de vrijheid hebben om hun leiders te kiezen. In werkelijkheid zijn alle grote politieke partijen

toegewijd aan het voortbestaan van deze sociaal geconstrueerde samenleving. Ze steunen de wetten die oppositie illegaal maken en werken samen om nieuwe regelgeving te introduceren die gedrag en overtuigingen verder dicteert, met gevangenisstraffen als ultiem middel tot naleving.

Wat voor type samenleving is door deze sociale wetten en het beleid van opeenvolgende regeringen ontstaan? Het is een multiraciale, materialistische samenleving die geen waarde hecht aan de cultuur, tradities en het welzijn van de Arische meerderheid – sterker nog, het gaat er actief tegenin. In deze samenleving zijn de gebruiken, spirituele waarden en levenswijzen van de Arische meerderheid verboden. Tegelijkertijd worden niet-Arische etnische minderheden bevoordeeld, wat leidt tot een toenemende aanwezigheid van deze groepen in Arische landen.

Nationaalsocialisme staat in direct contrast met deze materialistische tirannie. Het vertegenwoordigt de gebruiken, spirituele waarden en het welzijn van de Arische meerderheid. Het biedt een middel waarmee Ariërs gezonde, vrije en betekenisvolle levens kunnen leiden. Nationaalsocialisme streeft naar een geheel nieuwe, spiritueel verrijkte levenswijze en is toegewijd aan echte volksdemocratie. Het omarmt de nobele principes van natuurlijke rechtvaardigheid en eer – fundamentele waarden voor een beschaafde samenleving.

Kortom, nationaalsocialisme vertegenwoordigt ware vrijheid en rechtvaardigheid, terwijl de huidige samenleving juist tirannie en onrechtvaardigheid belichaamt.

Het is vanzelfsprekend dat de meerderheid van de Ariërs vandaag de dag een heel ander beeld heeft van het nationaalsocialisme. Dit is te danken aan de inspanningen van degenen die het huidige tirannieke systeem hebben gecreëerd en in stand houden. Zij hebben er een groot belang bij om het nationaalsocialisme in diskrediet te brengen, aangezien dit de enige echte bedreiging vormt voor hun macht en de samenleving die zij hebben geconstrueerd. Om deze reden hebben zij alles op alles gezet om nationaalsocialisten te vervolgen en gevangen te zetten, en om het nationaalsocialisme te belasteren.

Een van hun belangrijkste middelen is het promoten van een 'officiële' versie van de gebeurtenissen in de periode 50-56 JdF (1939-1945) en een specifieke interpretatie van nationaalsocialistisch Duitsland en Adolf Hitler. Deze officiële narratieven zijn zodanig heilig verklaard dat afwijkende opvattingen of kritiek erop in veel landen niet alleen taboe, maar zelfs strafbaar zijn.

Daarnaast beschouwt het huidige systeem alle nationaalsocialisten en hun organisaties als 'subversief' of 'terroristisch', zonder onderscheid te maken. Het systeem maakt gebruik van uitgebreide middelen, waaronder geheime diensten zoals MI5, om nationaalsocialisten het zwijgen op te leggen en hun organisaties te verstoren of te vernietigen. Deze vijandigheid heeft de vorm aangenomen van een feitelijke oorlog tegen nationaalsocialisten, waarbij het systeem bereid is om alle mogelijke onrechtvaardige en repressieve middelen in te zetten om zichzelf in stand te houden.

Het is de plicht en het recht van iedereen om tegen zo'n tirannie te vechten, op welke manier dan ook. Zoals Adolf Hitler eens zei:

"*Ik kan hier niet beter doen dan de slotzin herhalen van mijn laatste redevoering bij het grote proces in het voorjaar van 1924: „De rechters van deze staat mogen ons gerust veroordelen, wegens ons gedrag in die dagen, maar de godin van de geschiedenis, die over een hogere waarheid en een juister*

recht beschikt, zal dit oordeel glimlachend verscheuren en zal ons allen vrijspreken van iedere schuld en smet." Maar dan zal ze ook diegenen voor haar rechterstoel dagen, die heden de macht bezitten en recht en wet vertreden, die ons volk nood en ellende brachten, en die bij de ramp voor ons vaderland hun eigen ik hoger stelden dan het welzijn van het geheel. Ik wil hier geen beschrijving geven van die gebeurtenissen, die tot de 8ste november 1923 hebben geleid, noch van die, welke die dag beëindigden. Ik wil dat daarom niet, omdat ik er voor de toekomst niet het minste heil van verwacht, en voor alles, omdat het geen nut heeft om oude, dichtgegroeide wonden weer open te scheuren; omdat het bovendien ook nutteloos is, om te spreken over de schuld van mensen, die misschien in de grond van hun hart toch allen eenzelfde liefde voor hun volk voelden en die er alleen niet in slaagden om de gemeenschappelijke weg te vinden of die die weg niet wisten te gaan."

- Mein Kampf, II, XV Het recht tot zelfverdediging

Zionistische controle

Tot voor kort konden krachtige en vastberaden Arische individuen – mensen met een sterk karakter en uitzonderlijke persoonlijkheid – nog een trouwe groep volgelingen verzamelen. Met hun natuurlijke talenten, genialiteit en moed konden zij macht vergaren of zelfs hun eigen thuisland, gebied of koninkrijk stichten. Dit was de realiteit van Arische stamhoofden, helden en leiders uit het verleden. Zij leefden werkelijk vrij en wisten door eigen bekwaamheid, vaardigheid en durf in de strijd roem, glorie en gebied te winnen voor zichzelf en hun gemeenschap.

Hetzelfde gold voor Adolf Hitler. Dankzij zijn charisma, wilskracht en moed verzamelde hij een loyale groep volgelingen om zich heen en leidde hen naar de overwinning tegen hun vijanden. In die tijd was het nog mogelijk om op gelijke voet te strijden, zelfs op straat. Hitler en zijn volgelingen konden zichzelf verdedigen, ze hadden toegang tot wapens, en hij had zelfs een persoonlijk pistool en gewapende lijfwachten. Ze konden bijeenkomsten organiseren, anderen inspireren en hun boodschap uitdragen. Adolf Hitler kon vrijuit spreken, zonder bang te hoeven zijn dat zijn woorden als "opruiend" of "beledigend" zouden worden bestempeld. Openlijke discussies over zaken zoals ras en de zionistische invloed waren nog mogelijk.

Met andere woorden, zelfs in relatief moderne tijden waren er kansen voor genieën en mannen van actie om de loop van de geschiedenis te beïnvloeden. Er was ruimte voor grootsheid, moed en persoonlijke vrijheid.

Tegenwoordig is die vrijheid echter verdwenen. Onze zionistische tegenstanders hebben lessen getrokken uit het verleden en repressieve, tirannieke samenlevingen gecreëerd in Arische landen. Met hun invloed hebben zij regeringen ertoe gebracht wetten aan te nemen die beperken wat in het openbaar mag worden gezegd of gedaan. Tegelijkertijd hebben zij strenge regelgeving ingevoerd die het bezit van wapens bemoeilijkt of onmogelijk maakt. In Groot-Brittannië bijvoorbeeld zijn wetten over rassenrelaties, openbare orde en het strafrecht opgesteld om openlijke oppositie te onderdrukken.

Deze zionistische strategie omvat bovendien twee extra maatregelen om mannen van actie en invloedrijke organisaties het zwijgen op te leggen. De eerste maatregel was het illegaal verklaren van zogenaamde "paramilitaire" groepen, organisaties die gericht waren op actie en verdediging. De tweede was de invoering van marxistische sociale wetten en beleid die gericht zijn op het verzwakken en temmen van de Arische geest. Deze maatregelen zijn ontworpen om individualiteit en sterke persoonlijkheden te ondermijnen, met als doel een middelmatige, materialistische samenleving te creëren waarin conformiteit en middelmatigheid de norm zijn.

In de afgelopen halve eeuw is marxistische ideologie sluipend en met bedrog ingevoerd onder het mom van "parlementaire democratie" – een systeem dat feitelijk het zionistische spel van partijpolitiek vertegenwoordigt. Arische idealen zijn ingeruild voor marxistische dogma's zoals "raciale gelijkheid." Het verlangen naar excellentie, glorie, moed en avontuur heeft plaatsgemaakt voor een zoektocht naar materieel geluk, persoonlijke veiligheid en een laffe wens om niet betrokken te raken.

Jonge Arische mannen hunkeren niet langer naar actie of avontuur. Ze koesteren geen dromen meer om te zijn zoals Alexander de Grote, Julius Caesar, Napoleon, Jim Bowie van Texas of Robert Falcon Scott van Antarctica. In plaats daarvan dromen ze ervan "sportsterren" of "popsterren" te worden of streven ze naar materiële welvaart. Waar ooit de drang naar verovering, avontuur en glorie de Arische geest kenmerkte, overheersen nu zorgen over pensioenen, boodschappen en het onderhoud van een auto of huis.

De dagen van de romantische, moedige avonturier – bereid risico's te nemen en grootse doelen na te streven – zijn vrijwel voorbij. De krachtige, zorgeloze Arische man van actie is vervangen door de saaie kantoormedewerker, winkelbediende of fabrieksarbeider. Sommigen zijn zelfs vervallen tot de zelfzuchtige, eerloze submenselijke lafaards die zich toeleggen op diefstal of anarchie.

De plicht van Arische vrouwen

Net zoals het de plicht is van fysiek sterke en gezonde Arische mannen om te vechten voor hun ras en gezin, is het de plicht van gezonde Arische vrouwen in hun vruchtbare jaren om Arische kinderen te baren. Daarnaast hebben ook mannen de verantwoordelijkheid om kinderen te verwekken, terwijl vrouwen, indien nodig, de plicht hebben actief te strijden ter bescherming van hun kinderen en hun volk. Ariërs die deze eervolle verantwoordelijkheid accepteren – die zij hebben ten opzichte van hun ras en daarmee van de beschaving en haar toekomst – leven op een menselijke of zelfs bovenmenselijke manier. Zij die hun plicht verwaarlozen, hoe gerechtvaardigd dat in hun ogen ook lijkt, leven op een submenselijke manier. Ze verloochenen daarmee wat hen menselijk maakt en onderscheidt van dieren: plicht, eer en loyaliteit. Zonder deze eigenschappen verliezen Ariërs hun essentie en vervallen ze in decadentie en egoïstisch barbarisme.

Het besef van plicht dat Arische vrouwen dragen, staat boven eigenbelang of de wens om carrière te maken. Het is de verantwoordelijkheid van eervolle vrouwen om, hoe uitdagend het ook kan zijn, Arische kinderen te baren, net zoals het hun plicht is om, indien nodig, actief te strijden voor de toekomst van hun ras. Een eerbaar persoon aanvaardt zijn of haar verantwoordelijkheden en handelt daarnaar, terwijl een oneerbaar persoon excuses bedenkt om deze plicht te ontlopen.

Net zoals veel Arische mannen zijn vergeten wat het betekent om Arisch te zijn, hebben ook veel Arische vrouwen hun idealen uit het oog verloren. Waar het natuurlijke en gezonde ideaal voor mannen ligt in de nobele krijger of ontdekkingsreiziger die zonen voortbrengt die trots op hem zijn, ligt het archetypische ideaal voor vrouwen in het nobele moederschap. Dit moederschap is niet slechts biologisch; het is een geestelijke toewijding aan de toekomst van het ras, waardoor dochters trots kunnen zijn op de dienst die hun moeder aan haar volk heeft bewezen. Het is even belangrijk voor vrouwen om dit ideaal van Arische vrouwelijkheid hoog te houden als het voor mannen is om de normen van Arische mannelijkheid te handhaven.

Een veelvoorkomend misverstand is dat de nationaalsocialistische nadruk op vrouwen als moeders betekent dat zij "hun plaats moeten kennen" en uitsluitend huisvrouwen of moeders zouden moeten zijn, beperkt tot de zorg voor hun gezin. In werkelijkheid verlangt het nationaalsocialisme dat vrouwen net zo avontuurlijk, zelfbewust en gedisciplineerd zijn als mannen. Het moedigt vrouwen aan om te leren vechten en, als de situatie daarom vraagt, daadwerkelijk de wapens op te nemen. Het doel is niet het creëren van een generatie van zwakke, thuisblijvende vrouwen die niet tegen bloed kunnen of zichzelf niet kunnen verdedigen. Integendeel, het streven is naar vrouwen van sterk karakter: trots, eerbaar, capabel, vastberaden en bewust van hun verantwoordelijkheid jegens hun ras.

Om deze visie te verwezenlijken zou een toekomstig nationaalsocialistisch rijk vrouwelijke jeugdorganisaties oprichten die vrouwen inspireren en vormen volgens dit ideaal. Daarnaast zouden er exclusieve militaire bataljons of eenheden komen voor Arische vrouwen die actief willen strijden en hun ras willen dienen. Het nationaalsocialistische ideaal van een nieuw ras van Arische mannen wordt aangevuld door het ideaal van een nieuw ras van Arische vrouwen. Samen zouden deze nieuwe mannen en vrouwen de basis leggen voor een ras van hogere wezens.

Deze nieuwe Arische vrouw verschilt echter fundamenteel van de door modern "feminisme" gepropageerde vrouw: vaak egoïstisch, carrièregericht, rasvermengend of beïnvloed door marxistische ideologieën. Zulke vrouwen missen een gevoel van raciale plicht, eer, liefde voor de Arische cultuur en de geestelijke diepgang die het Arische ideaal belichaamt. Het is geen toeval dat het zogenaamde feminisme wordt geleid door marxisten en joden. De vrouwenbevrijdingsbeweging is in wezen een creatie van joodse denkers en marxistische ideologieën, geïnspireerd door de sociale theorieën van figuren als Marcuse, Durkheim, Mauss, Boas, Benedict, Friedan, en Abzug. Deze beweging heeft als doel het nobele Arische ideaal van vrouwelijkheid te ondermijnen, door Arische vrouwen schuldig te laten voelen over hun verlangen naar moederschap en Arische mannen te verzwakken door hen te beschrijven als "mannelijke chauvinisten".

Nationaalsocialisten hebben de taak om dit Arische ideaal van vrouwelijkheid helder en onomwonden te stellen. Arische vrouwen zelf moeten dit ideaal opnieuw omarmen en nastreven. Het is essentieel om de zionistische mythe van "seksuele gelijkheid" te verwerpen – een mythe die net als de mythe van "raciale gelijkheid" is gebruikt om een onderdrukkende, onnatuurlijke samenleving te creëren. Dergelijke leugens hebben Arische vrouwen en mannen ongezonde en onnatuurlijke doelen opgedrongen, in plaats van hen te inspireren met gezonde, natuurlijke Arische idealen.

De waarheid is dat er geen abstracte "gelijke kansen" kunnen en mogen bestaan tussen mannen en vrouwen, omdat zij verschillende, maar even belangrijke plichten hebben. Beide rollen zijn onmisbaar voor het welzijn van het ras als geheel. De verantwoordelijkheden van mannen en vrouwen zijn gelijkwaardig in belang, ook al verschillen ze in aard. Een vrouw die haar plicht vervult, verdient dezelfde eer en waardering als een man die zijn rol op zich neemt. Het is dan ook een fundamentele taak van een nationaalsocialistische samenleving om deze eer en respect voor vrouwen te herstellen. Dit kan bijvoorbeeld door vrouwen te eren en te belonen voor hun rol in het baren en verzorgen van Arische kinderen.

Als Arische vrouwen hun plicht negeren en hun ideaal niet proberen hoog te houden, laten zij zichzelf en hun leven beheersen door zionistische invloeden. Dit werkt niet alleen in hun eigen nadeel, maar ook in dat van de Arische beschaving en haar toekomst.

Intolerantie!

Een zekere mate van intolerantie is natuurlijk en gezond – een teken van kracht en vitaliteit. Het is volkomen logisch en noodzakelijk om intolerant te zijn tegenover wat ons ziek maakt of bedreigt. Tolerantie tonen voor iets of iemand die ons kan vernietigen, getuigt van zwakte en onderwerping. Het is een houding die zowel dwaasheid als lafheid uitstraalt. Sterke mensen verzetten zich instinctief tegen wat hun gezondheid, vrijheid of bestaan bedreigt. Alleen zwakke en ongezonde individuen promoten tolerantie voor wat gevaarlijk is voor lichaam en geest.

Hetzelfde geldt voor haat. Haat is een natuurlijke en noodzakelijke emotie – een fundamentele eigenschap van het mens-zijn. Het is volkomen rechtvaardig om degenen te haten die ons willen onderdrukken of vernietigen. Proberen liefde te voelen voor wrede vijanden die onze ondergang nastreven, is niet alleen irrationeel, maar ook zelfdestructief. Iedereen met gezond verstand begrijpt dat. In confrontatie met een vijand sta je op en vecht je, of je buigt en kruipt. Er is geen middenweg.

Voor een volk of gemeenschap geldt hetzelfde principe. Het is noodzakelijk om intolerant te zijn en haat te voelen jegens degenen die hun voortbestaan bedreigen of hun waarden proberen te ondermijnen. Haat is niets meer dan een intense emotie, gericht op het verzekeren van overleving en vrijheid. Er is niets mis of schadelijk aan het voelen van haat of intolerantie jegens vijanden. Integendeel, het onderdrukken van deze instincten is destructief. Wie een ziekte tolereert die hem ziek maakt en weigert deze te bestrijden onder het mom van "menselijkheid," gedraagt zich kortzichtig. Een samenleving die tolerantie predikt voor haar vijanden en onderdrukkers is ziek en zwak. Zo'n samenleving is uiteindelijk gedoemd ten onder te gaan.

Degenen die vandaag onze samenleving controleren, stimuleren deze zwakte bewust. Zij willen dat wij als individuen zwak en tolerant zijn, zodat we makkelijker te onderwerpen zijn. Door ons schuldig te laten voelen over onze natuurlijke instincten, proberen zij ons volgzaam en tam te maken. Hun doel is dat we zonder verzet hun tirannieke systeem accepteren.

Deze tirannie is al werkelijkheid. Wie zich tegen dit systeem verzet, riskeert straf of "herscholing." Kritiek op hun destructieve beleid is verboden, en elke krachtige weerstand wordt onderdrukt. Het uiteindelijke doel van de machthebbers is duidelijk: een multiraciale staat creëren, bevolkt door volgzame slaven. Door rasvermenging willen zij de kracht en vitaliteit van het nobele blanke ras verzwakken, omdat een sterk en vrijheidslievend volk niet tot slaaf gemaakt kan worden. Ze streven naar een homogeen en onderdanig volk, verstoken van natuurlijke drang tot verzet. Met zo'n volk kunnen zij absolute controle uitoefenen en revolutie voorkomen.

Toch zijn er mensen die weigeren te buigen. Mensen die gezond, sterk en vitaal blijven, ongevoelig voor de propaganda over "liefde" en "tolerantie" jegens vijanden. Deze mensen weigeren de rasvermengingspropaganda en voelen zich niet schuldig over hun natuurlijke intolerantie en haat tegen onderdrukking. Zij zijn nationaalsocialisten.

Nationaalsocialisten bezitten de geest om zich te verzetten tegen de huidige tirannie. Zij vertegenwoordigen datgene wat natuurlijk, gezond en krachtig is. Alleen door nationaalsocialisme kan een samenleving ontstaan waarin vrijheid, vitaliteit en kracht voorop staan.

De keuze is simpel. Men kan het systeem blijven verdragen, met al zijn leugens over tolerantie en haat. Of men kan in verzet komen, nationaalsocialisme steunen en bouwen aan een samenleving van vrije, sterke en gezonde individuen. Het is een keuze tussen onderwerping en vrijheid.

De nationaalsocialistische juridische normen

De juridische normen van het nationaalsocialisme vormen het fundament van wetgeving en recht binnen elke nationaalsocialistische samenleving of Reich. Dit omvat onafhankelijke Arische thuisstaten of staten die gebaseerd zijn op de principes van raciale scheiding en zowel collectieve als individuele excellentie. Deze normen vinden hun oorsprong in de elf fundamentele Arische gebruiken, het principe van persoonlijke eer en de plicht van een eervol individu om het nationaalsocialisme te beschermen en te verdedigen. Bovendien ondersteunen zij een Reich dat is opgericht om de nobele idealen van het nationaalsocialisme te realiseren en te handhaven.

De meest fundamentele principes van deze juridische normen zijn de volgende:

1. **Het recht op zelfverdediging**
   Individuen hebben het recht zichzelf te beschermen, inclusief het gebruik van dodelijk geweld indien de omstandigheden dit noodzakelijk maken.

2. **Het recht op wapenbezit**
   Het is toegestaan om wapens, waaronder vuurwapens, te bezitten en deze in het openbaar te dragen.

3. **Het recht om vijanden van het Reich te bestrijden**
   Individuen hebben het recht gezworen vijanden van het Reich te doden, mits deze vijanden publiekelijk als zodanig zijn verklaard.

4. **Het recht op publieke verdediging**
   Iedereen heeft het recht zichzelf in het openbaar te verdedigen tegen beschuldigingen of aanklachten die tegen hen zijn ingebracht.

5. **De plicht tot raciale bescherming en voortzetting**
   Elk individu is verplicht hun ras te beschermen en voort te zetten door binnen hun eigen ras te trouwen en gezonde kinderen voort te brengen of op te voeden.

6. **De plicht tot verdediging van het Reich en nationaalsocialistische idealen**
   Het is de verantwoordelijkheid van elk individu om hun ras, het nationaalsocialisme, en een Reich gebaseerd op deze idealen te beschermen en te verdedigen. Dit kan door dienst in de strijdkrachten of door publieke dienst in de instellingen en organisaties van het Reich.

7. **De plicht tot waarheidsgetrouwheid**
   Na het afleggen van een eed op hun eer, hebben individuen de plicht de waarheid te spreken.

Nationaalsocialistische begrip van rechtvaardigheid

Voor nationaalsocialisten is rechtvaardigheid onlosmakelijk verbonden met persoonlijke eer. Ware rechtvaardigheid vindt zijn oorsprong in de waarden en integriteit van eerlijke, eervolle individuen. Een rechtvaardig systeem kan alleen bestaan binnen een gemeenschap die deze fundamentele principes begrijpt en respecteert.

De essentie van rechtvaardigheid wordt bewust gemaakt en gehandhaafd door:

a. **Een erecode**
Een set van principes die individuen gidsen in hun gedrag en verantwoordelijkheden.

b. **Toewijding aan eer**
Het streven van elk individu om deze erecode te handhaven en te belichamen.

c. **De nadruk op karakter**
Het begrip dat het karakter van een individu, en in het bijzonder eerlijke en rechtvaardige personen, cruciaal is voor het bestaan en de uitvoering van echte rechtvaardigheid.

Arische gebruiken

1. Het recht om wapens te bezitten, te dragen en te gebruiken voor zelfverdediging.
2. Het recht om zichzelf, zijn gezin en verwanten te beschermen, indien nodig met geweld, inclusief dodelijk geweld.
3. De plicht om trouw te blijven aan degenen aan wie men een eed van trouw heeft gezworen.
4. De plicht om de waarheid te spreken na het afleggen van een eed om dat te doen.
5. Het nooit breken van een eed nadat deze is gezworen.
6. Het recht op een ‘proces door gevecht’ om onschuld te bewijzen bij een beschuldiging.
7. Het principe dat een beschuldigde het recht heeft zichzelf in het openbaar te verdedigen, waarbij aanklagers hun beschuldigingen eveneens in het openbaar en in aanwezigheid van de beschuldigde moeten presenteren alvorens deze serieus worden overwogen.
8. Het aanvaarden dat wie schuldig wordt bevonden aan een misdrijf, inclusief moord, als straf alleen verbannen of vogelvrij verklaard kan worden.
9. Het principe dat de straf voor misdaden, zoals moord, bestaat uit compensatie aan de familie van het slachtoffer in goederen of geld. (In Germaanse en Angelsaksische tradities werd dit *Wergeld* genoemd.)
10. Het accepteren dat geschillen tussen individuen of rivaliserende groepen kunnen worden beslecht door een duel of gevecht. Hierbij vertegenwoordigen beide partijen zichzelf of worden zij vertegenwoordigd door een kampioen, waarbij het recht aan de zijde van de overwinnaar van het gevecht ligt.
11. Het recht om de autoriteit van een persoon of gezagdrager aan te vechten via een duel. De verliezer aanvaardt vervolgens de autoriteit van de overwinnaar.

Het Arische rechtssysteem

Een nationaalsocialistisch rechtssysteem is bedoeld voor eerbare individuen die leven volgens een krijgerseethos en een erecode. Dit systeem draait om persoonlijke eer en het recht van een individu om deze te verdedigen, bijvoorbeeld via een proces door gevecht of door een verdediger in te schakelen. Dit model is gezond, natuurlijk en beschaafd, en ontworpen voor mensen die trouw blijven aan hun eer.

Om terug te keren naar een dergelijk natuurlijk rechtssysteem, moet het huidige systeem volledig worden ontmanteld. Dit vereist een fundamentele revolutie – vooral in de houding en waarden van mensen. Er moet een herwaardering komen voor persoonlijk karakter, het handhaven van eer, en de krijgersethiek. Het begrip van echte rechtvaardigheid moet worden hersteld, en de onzuivere elementen van de huidige samenleving moeten worden verwijderd.

Kortom, alleen een totale nationaalsocialistische revolutie kan deze idealen van eer, plicht en loyaliteit implementeren. Ieder compromis met het huidige systeem zou een verraad aan deze principes zijn en slechts leiden tot tirannie.

Hoewel het opzetten van een systeem gebaseerd op individuele eer en processen zoals ‘proces door gevecht’ een uitdaging is, is het niet onhaalbaar. Obstakels bestaan om overwonnen te worden. Met Arische vindingrijkheid, vastberadenheid en de wil om nobele idealen in de praktijk te brengen, is dit mogelijk. Alles wat nodig is, is een ‘triomf van de wil’.

In de weegschaal van vrouwe Justitia kan men een Irminsul herkennen

Moderne misdaad – een nationaalsocialistisch perspectief

Misdaad wordt gemaakt door politici, want het zijn politici die de wetten maken. Het zijn politici die bepalen wat legaal is en wat illegaal of "crimineel". Wanneer iemand iets doet dat door politici als "illegaal" wordt beschouwd – en dat door hen illegaal is gemaakt door middel van wetgeving – kan diegene gearresteerd worden voor het plegen van een overtreding. Als deze persoon "schuldig" wordt bevonden, kan hij of zij naar de gevangenis worden gestuurd. Daarbij komt dat het ook politici zijn die bepalen hoe lang iemand naar de gevangenis kan worden gestuurd voor het overtreden van wat zij als een "strafbaar feit" hebben aangeduid. Politici beslissen welke "straf" kan worden opgelegd aan iemand die een wet die door hen is gemaakt overtreedt. Hierdoor hebben politici de macht om gewone mensen tot "criminelen" te maken.

Het is van groot belang om te begrijpen dat wat politici tot een "strafbaar feit" maken, niet noodzakelijk verkeerd of immoreel is. Iemand die zo’n "strafbaar feit" pleegt, is dan ook niet automatisch een crimineel. Het kan zelfs zo zijn dat deze persoon juist iets doet wat moreel juist of rechtvaardig is. Veel wetten die de afgelopen decennia zijn gemaakt, zijn slechte wetten, gebaseerd op sociale ideeën en politieke dogma’s in plaats van op wat moreel juist of rechtvaardig is. Politici hebben al vele decennia geprobeerd het onderscheid tussen morele wetten en sociale wetten te vervagen. Wanneer zij een sociale wet maken – bedoeld om de samenleving te veranderen in overeenstemming met hun politieke dogma – proberen zij het volk ervan te overtuigen dat zo’n wet "juist", "noodzakelijk" of "rechtvaardig" is. Ze doen dit omdat ze óf naïef en dom zijn en werkelijk geloven dat dergelijke schadelijke sociale wetten "rechtvaardig" of "noodzakelijk" zijn, óf omdat ze in werkelijkheid onverschillig zijn en enkel hun eigen belangen willen bevorderen door het politieke spel te spelen.

Politici begrijpen de ware betekenis van moraliteit niet meer, of zij negeren deze bewust. Moraliteit is in wezen datgene wat het leven van een individu en de orde en het welzijn van de gemeenschap waartoe dat individu behoort, bevordert. Wat moreel is, is datgene wat juist is voor een individu in relatie tot zijn gezin en de gemeenschap waarvan hij deel uitmaakt. Ware moraliteit is gebaseerd op levende relaties en niet op abstracte, levenloze concepten, of deze nu voortkomen uit religieuze, sociale of politieke bronnen.

Een levende gemeenschap vertegenwoordigt een geordende manier van leven. De draad die zo’n levende, geordende gemeenschap verbindt, is de draad van gemeenschappelijke gebruiken. Deze draad vormt de basis voor een gemeenschappelijke cultuur waarin een gezamenlijke aspiratie bestaat om de orde te beschermen, te behouden en te bevorderen. Zo’n orde stelt individuen in staat om te floreren binnen de context van hun gemeenschap. De waarheid is dat de wet ooit moreel was en altijd moreel zou moeten zijn, een instrument behoord te zijn om het volk van een bepaalde levende gemeenschap, natie of staat te helpen en vooruit te brengen. Wetten waren en zouden altijd een uitdrukking moeten zijn van de wil van het volk binnen een specifieke gemeenschap, natie of staat: de wens van een volk of ras om te overleven, te floreren en te gedijen. Deze wil wordt uitgedrukt in en vertegenwoordigd door de gebruiken en de erfenis van dat volk of ras, en daarmee in morele wetten die de orde beschermen en bevorderen die zij hebben gecreëerd of geërfd, evenals hun eigen ras en cultuur.

Een morele wet is een weerspiegeling en uitdrukking van de wil van een levende, organische gemeenschap of staat en is gebaseerd op de natuurlijke gebruiken van zo’n gemeenschap of staat. In tegenstelling hiermee is een sociale wet een weerspiegeling en uitdrukking van de wil van degenen die de kunstmatige, abstracte en levenloze samenleving regeren die voortkomt uit sociale dogma’s. Een sociale wet is dus gebaseerd op een levenloos, abstract idee. Om levend te zijn – organisch – moet een samenleving, gemeenschap of staat bestaan uit individuen van hetzelfde ras en daarmee dezelfde cultuur. Deze eenheid van ras is wat een samenleving of gemeenschap levend maakt. Wanneer die eenheid van ras – en daarmee dezelfde aspiraties en cultuur – ontbreekt, ontstaat er een kunstmatige, levenloze en niet-representatieve entiteit. In essentie drukt een morele wet uit wat goed is voor, en wat het welzijn bevordert en beschermt van een bepaald ras dat samenleeft in een specifieke gemeenschap, samenleving of staat. Een morele wet versterkt de natuurlijke, levende orde die zo’n raciale gemeenschap creëert of erft van haar voorouders. Bovendien heeft een individu een morele plicht om dergelijke morele wetten te handhaven, omdat deze plicht de belangrijkste manier is om de orde van een levende gemeenschap of samenleving te behouden en te verbeteren. Dit stelt het individu in staat om te profiteren van die orde.

Wat we zien, is dat moderne wetten niet langer het volk vertegenwoordigen of beschermen, en niet langer uitdrukken wat moreel juist is voor dat volk. In plaats daarvan weerspiegelen ze de sociale dogma’s en overtuigingen van een onvertegenwoordigde minderheid: de moderne politici.

nationaalsocialistische

NaSoBi

bibliotheek